

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84521,Kling-Kazimierz.html>
2022-10-05, 13:50

Kling Kazimierz

KLING Kazimierz (29 VIII 1884, Przemyśl – 14 VI 1942, Warszawa), współorganizator polskiego przemysłu chemicznego, twórca polskiej szkoły chemii analitycznej oraz metod badania ropy naftowej i gazu ziemnego. Syn Stefana, nauczyciela gimnazjalnego, oraz Jadwigi Sękowskiej.

W 1902 ukończył gimnazjum w Przemyślu, następnie do 1907 studiował chemię we Lwowie na uniwersytecie i w tamtejszej Szkole Politechnicznej. W 1906–10 pracował jako asystent B. Radziszewskiego. Doktoryzował się w 1908 na podstawie rozprawy *O aldehydzie para-tolyl-octowym*. W roku akademickim 1909/10 specjalizował się w zakresie chemii fizycznej u W. Brediga na Eidgenössische Technische Hochschule w Zurychu. W 1910–13 był asystentem S. Tołłoczki w Inst. Chemicznym Uniw. Lwowskiego. W 1913 habilitował się z chemii ogólnej na podstawie rozprawy *O rozkładzie i syntezie fosgeny pod wpływem cichych wyładowań elektrycznych*. W 1914–15 pracował w stacji doświadczalnej przemysłu gazowego w Wiedniu u H. Strachego. W 1916 powrócił do Lwowa i wszedł do zarządu zorganizowanego razem z I. Mościckim Inst. Badań Naukowych i Technicznych „Metan” (przemianowanego w 1922 na Chemiczny Inst. Badawczy). K. pełnił w nim funkcję kierownika pracowni analitycznej, był również redaktorem czasopisma „Metan” (założonego w 1917, od 1920 ukazującego się pod tytułem „Przemysł Chemiczny”). Prowadził wówczas prace nad uszlachetnianiem ropy naftowej i gazu ziemnego. W 1917–19 K. był profesorem nadzwyczajnym chemii ogólnej w Akad. Rolniczej w Dublanach i jednocześnie docentem w Szkole Politechnicznej we Lwowie. W 1919 został profesorem zwyczajnym chemii ogólnej i technicznej analizy gazów w Akad. Górniczej w Krakowie. W 1920–29 był kierownikiem Katedry Chemii Organicznej Uniw. Lwowskiego (w roku akademickim 1924/25 dziekanem wydziału matematyczno-przyrodniczego

tej uczelni).

W 1928 osiedlił się w Warszawie i ponownie podjął pracę w Chemicznym Inst. Badawczym (przeniesionym ze Lwowa na przeł. 1926 i 1927), w 1935–39 jako dyrektor tej placówki. W 1929 został profesorem zwyczajnym na wydziale chemicznym PW i objął kierownictwo Katedry i Zakładu Chemii Ogólnej (1934/35 był dziekanem wydziału chemicznego).

K. był autorem oraz współautorem 60 publikacji, w tym 30 prac naukowych. Jego badania dotyczyły głównie chemii ogólnej, organicznej oraz technologii chemicznej. K. skonstruował również wiele aparatów pomiarowych: piknometrów gazowych, densoskopów i in. Miał patenty w zakresie technologii (samodzielne oraz z Mościckim i Strachem). Razem z Mościckim opracował metodę rozdziału emulsji wodno-olejowych, wprowadził nowatorską metodę przeróbki odpadów ropnych, które stały się cennym surowcem do odzysku bezwodnej i bogatej w parafinę ropy naftowej. K. jako jeden z pierwszych chemików zainteresował się możliwościami wykorzystania lekkich składników gazoliny w przemyśle naftowym. Wyniki jego badań, w połączeniu z nową opatentowaną metodą absorpcji, umożliwiły uruchomienie produkcji skroplonego gazu ziemnego w Polsce.

K. zajmował się również poszukiwaniami nowych źródeł paliw płynnych, opatentował metodę wytwarzania ciekłego paliwa o dużej prężności otrzymanego przez zmieszanie spirytusu z niskowrzącymi węglowodorami (gazolina, eteryna). Pomysł ten wzbudził zainteresowanie w USA, lecz wybuch II wojny światowej zmusił polskich badaczy do przerwania prac w tym kierunku.

Od 1927 K. był kierownikiem zespołu, który opracowywał *Monografię węgli polskich*. Z przyczyn pozanaukowych dzieło to nie zostało wydane.

K. był jednym z członków-założycieli Polskiego Tow. Chemicznego (w 1932 został wybrany na wiceprezesa), od 1934 był członkiem zwyczajnym Lwowskiego Tow.

Naukowego, od 1935 zaś – członkiem korespondentem ANT w Warszawie.

PSB (S. Brzozowski); SBTP (K. Sielecka); SPPT (S. Zamecki).

Marcin Dolecki

[Poprzedni](#)
[Następny](#)